PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Dokument z sesji

31 sierpnia 2007 r. B6-0313/07

ZAPYTANIE USTNE WYMAGAJĄCE DEBATY O-0051/07
zgodnie z artykułem 108 Regulaminu
skierowane przez: Manfred Weber oraz Joseph Daul w imieniu Grupy PPE-DE, Martine Roure w imieniu Grupy PSE, Alexander Alvaro w imieniu Grupy ALDE, Cristiana Muscardini oraz Roberta Angelilli w imieniu Grupy UEN
do Komisji

Dotyczy: Walki z terroryzmem

Po zamachach z 11/09, 11/3 i atakach bombowych w Londynie UE przyjęła unijną strategię walki z terroryzmem, unijny plan działań w zakresie walki z terroryzmem, decyzję ramową w sprawie terroryzmu i szereg inicjatyw na rzecz zacieśnienia koordynacji między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a instytucjami UE przy wsparciu koordynatora UE ds. walki z terroryzmem.

Parlament Europejski nie był formalnie zaangażowany na szczeblu międzyinstytucjonalnym, ale w 2006 r. Rada wszczęła „Polityczny dialog wysokiego szczebla w sprawie zwalczania terroryzmu pomiędzy najważniejszymi instytucjami europejskimi zajmującymi się walką z terroryzmem", podkreślając przy tym znaczenie demokratycznej kontroli.

Na szczeblu administracyjnym odbyły się już dwie wzajemne weryfikacje dokonane przez państwa członkowskie, obejmujące wdrożenie strategii Unii Europejskiej, a Europol, Eurojust i SITCEN rozpoczęły właśnie przeprowadzanie oceny rozwoju zagrożeń na szczeblu europejskim.

Obecnie okazuje się, że mimo wszystkich wspomnianych powyżej inicjatyw UE doświadczyła od tego czasu szeregu prób dokonania ataków terrorystycznych, co wywołuje wiele pytań:

1. Czy Komisja Europejska zamierza przeprowadzić - z udziałem Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych - gruntowną ocenę wszystkich przyjętych do tej pory środków na rzecz walki z terroryzmem, jak również ocenę ich skuteczności i stopnia wdrożenia przez państwa członkowskie? Jak państwa członkowskie zostaną włączone w to przedsięwzięcie?

2. Jak Komisja zamierza usunąć niedociągnięcia wytknięte przez Europol-SITCEN w ostatnim sprawozdaniu w sprawie terroryzmu i ustosunkować się do odpowiedzi państw członkowskich udzielonych w kwestionariuszu Eurojust z 2006 r., dotyczącym wdrażania decyzji ramowej w sprawie terroryzmu?

3. Jakie inne środki zostały przyjęte, lecz nie zostały prawidłowo wdrożone? Przez kogo i z jakich powodów?

4. Czy Komisja skupi się teraz na wdrażaniu dotychczasowych środków, czy też przygotowywane są jakieś nowe wnioski?

5. Jak w tym kontekście Komisja ocenia wzajemne udostępnianie informacji przez państwa członkowskie i Unię Europejską? Czy Komisja podziela zdanie, że należy zwiększyć poziom

zaufania pomiędzy organami UE oraz organami ścigania i służbami państw członkowskich zajmującymi się zwalczaniem terroryzmu? Jakie ramy prawne przewiduje Komisja dla tych organów i jaką rolę należy wyznaczyć w tym kontekście dla SITCEN jako narzędzia monitorowania i koordynacji w dochodzeniach dotyczących zwalczania terroryzmu?

6. Biorąc pod uwagę rezygnację Gijsa de Vriesa w lutym 2007r., czy zdaniem Komisji należy utrzymać funkcję unijnego koordynatora ds. walki z terroryzmem i z jakim mandatem?

7. Jak Komisja zamierza zwiększyć akceptację ze strony obywateli UE dla strategii antyterrorystycznej, wzmocnić przejrzystość i demokratyczną kontrolę oraz udział Parlamentu Europejskiego? Czy Komisja zagwarantuje przestrzeganie art. 6 TUE?

8. W kwestii udziału krajów trzecich w następstwie szczytu UE-USA w kwietniu 2007 r., jak Komisja zamierza rozwinąć współpracę transatlantycką na rzecz zwalczania terroryzmu i przestępczości oraz czy będzie do tego używać metod zgodnych z art. 6 TUE i ze zmianami planowanymi w kontekście następnej konferencji międzyrządowej, co zaleca również rezolucja PE w sprawie rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów?